

[Aage Fogh.]

Hovedforslaget paa en saadan Maade, at man ved, at det hindrer Enighed.

Derudover ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger om det Forslag, der er stillet. Naar det ærede Medlem Hr. Brorsen og siden det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde gældende, at de faste Skatter har naaet et saadant Omfang, at de alene var ødeleggende for Landbrugets Økonomi, og naar de Konservative siger i Betænkningen, at de faste Skatter stedse har været stigende de sidste 20 Aar, er der Anledning til at gøre opmærksom paa den Kendsgerning, at fra Perioden 1916—35, netop en Periode paa ca. 20 Aar, har man Landbrugsregnskaber, hvori der staar fra Aar til andet, hvor stor en Part der er betalt i faste Skatter pr. ha af de forskellige Ejendomme her i Landet. For Landbrugsejendommenes Vedkommende er der i Femårsperioden 1916—20 gennemsnitlig betalt 23 Kr. pr. ha; i 1920—21 betaltes der 33 Kr. pr. ha, i 1921—22 35 Kr., i 1924—25 30 Kr., i 1928—29 26 Kr., i 1930—31 25 Kr., i 1933—34 19 Kr., i 1934—35, for hvilket Aar vi ikke har officielle Tal endnu, vurderer jeg det til et Par og tyve, vi ved i alt Fald, at der vil være nogen Stigning paa Grund af Stigningen i Amtskatterne efter Grundlaget for Forliget i 1933.

Disse Tal viser, at de Konservatives og Venstres Paastand om, at disse Skatter stedse har været stigende i disse 20 Aar, ikke er rigtig; den er saa urigtig, som noget overhovedet kan være. I 1921—22 var det 35 Kr. pr. ha, men 1933—34, altsaa 10 Aar senere er de halveret eller næsten halveret til 19 Kr. pr. ha. De har været i høj Grad svingende og nedadgaaende i den Periode paa 20 Aar, der her er Tale om.

Naar det ærede Medlem Hr. Brorsen gør opmærksom paa, at disse Skatter kapitaliseret betyder det samme som Kreditforeningsskatten, saa tør jeg i hvert Fald sige, at det synes mig, at det er en noget letsindig Omgang med Kendsgerningerne, for det, det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde opmærksom paa, var jo ikke den Skat, der hviler paa Landbruget, men det var den Skat, der hviler paa Landdistrikterne. (Afbrydelse). Ja, ja, det sagde det ærede Medlem, det er rigtigt, men det blev ikke understreget tilstrækkeligt, at i Landdistrikterne er der en stor fast Skat, der ikke hviler paa Landbruget.

Hvis man tager Landbrugsejendommene og stiller det rigtigt op, f. Eks. for Aaret 1933—34, hvor store de faste Skatter er i Forhold til den Kapital, der er bundet i

Brugene, saa kan jeg ogsaa her nævne Tallene, saa vi kan have nogle konkrete Tal at holde os til og ikke behøver at nøjes med Postulater. Jeg skal nævne, hvad man i dette Aar betalte pr. ha i faste Skatter, hvor meget der var bundet pr. ha i Landbrugskapital, og hvor meget de faste Skatter udgjorde i Procent af den bundne Kapital.

Disse Tal var for:

	Kr.	Kr.	pCt.
Sjælland.....	24	ca. 2 300	ca. 1,1
Lolland-Falster....	30	- 2 500	- 1,2
Fyn.....	22	- 2 500	- 0,9
Østjylland.....	20	- 2 100	- 0,9
Midtjylland.....	13	- 1 400	- 0,9
Vestjylland.....	12	- 1 500	- 0,8

Dette er, hvad danske Landbrug har betalt i faste Ejendomsskatter i Aaret 1933—34, altsaa knap og nap 1 pCt. i Gennemsnit for hele Landet af den Kapital, der er bundet i Erhvervet, og der er vist ingen, der vil mistænke nogen for, at Førsteprioriteterne i danske Landbrugsejendomme ikke skulde lægge Beslag paa mere end godt 1 pCt. af den Kapital, der er bundet i dem. Jo, desværre, og dernæst er der ogsaa Grund til at føje til, at det, vi behandler i disse Forslag her, er heller ikke udelukkende Førsteprioriteterne, for det ærede Medlem Hr. Brorsen og alle andre ved, at den sørgelige Kendsgerning er den, at bag Førsteprioriteten ligger der i mange Tilfælde et Bjerg af Prioriteter, der er langt større. Jeg nægter ikke, at de faste Skatter har nogen Betydning for Erhvervet, men man skal nu forsøge paa ikke at slaa dem op til mere, end de er; man maa erkende den Betydning, de virkelig har, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller saa smukt gjorde Rede for.

Og saa ønsker jeg endelig at føje til, at det Forslag, Venstre stillede om en Skattelettelse, var af en saadan Karakter, at alle ude i Landdistrikterne uden Hensyn til, om de var Landmænd eller ikke, uden Hensyn til, om de boede i Distrikter, hvor de faste Skatter ingenlunde var høje og trykkende, skulde have Lettelser. Det er vel heller ikke nogen Hemmelighed, naar jeg siger, at da den højtærede Indenrigsminister gjorde Rede for, hvorledes dette Forslag vilde virke, fik man i hvert Tilfælde Indtryk af, at som det var forelagt, vilde det være uheldigt at gennemføre det.

Derfor ønsker vi ikke at gaa med til denne generelle Lettelse af de faste Skatter, som Venstre og de Konservative har lagt op til, men vi ønsker en Udligning af